

Bár jómagam nem élek ezekkel a szerekekkel, de mégis szembesülök velük, még ha nem is keresem az alkalmat. A legtöbbször felbukkanó könnyű drog a füves cigi, talán ez élvezi a legnagyobb népszerűséget a fogyasztók körében.

Elterjedését, az egyszerű használata eredményezi és élvezői szerint nem okoz függőséget. Nem új keletű dolog, ez már a régi rendszerben is fellelhető volt, egy-egy bevállalósabb anyuka, apuka tudna mesélni.

Az igazi „betörése” a '90-es évek végére datálható, amikor már aránylag könnyűnek számított egy kis cucchoz jutni. Még a legjobb baráti társaságokban is került egy ember, akinek az unokatestvére barátjának egy közeli ismerőse tudott valakit, aki ismert olyant, aki tud szerezni. Hogy mit? Hát fűvet, vagy legalábbis valami szárított zöldes lomot, amit elegánsan műanyag zacsiba tekerve adtak.

□

Úgy ment, mint a filmekben.

És talán ez adta a varázslatot. Mert akkor így működött, hogy filmbe illő kalandos úton valaki beszerezte, majd a baráti kör elvonult egy félreeső helyre vagy a lakás leghátsó szobájába, ahol senki nem zavarta és jöhetett a hadd el hadd.

Aztán napokig ez volt a téma. Mindenkre másképp hatott, mindenkinek volt egy jó sztorija. A nagy titkolózás, a kalandos beszerzés, a közös élmény, a tiltott szer használata, felszabadított egy adag adrenalint és az egész füvezésnek volt egy „varázsa”.

Aztán megjelentek a legális szerek,

az egyetemi városokban, de még Udvarhelyen is nyílt „álombolt”. Itt olyan cigiket, szippantani valókat és egyebeket vehetett az ember, ami nem volt a tiltólistákon. Azaz legális szereknek számítottak. Persze csak addig, amíg nem kerültek arra a bizonyos tiltólistára.

De a bevizsgálás és a vele járó adminisztratív feladatok időt igényeltek, így a gyártók mindig két-három lépéssel a törvény előtt jártak. Azaz mire egy szert kivonták a forgalomból, addigra már egy kis változtatással szinte ugyanaz ott volt a polcokon.

Amíg a legalizálással bíbelődtek, addig cuccok hatásai is visszafogottabbak lettek, sőt az adrenalint termelő rizikós körülmények is elmaradtak. A füvezés, mint olyan visszaszorult és

a beállást felváltotta a szétcsúszás.

Az álomboltok helyzetét ellehetetlenítették és szépen lassan megszűntek vagy háttérbe szorultak. Végül fennmaradt a füvezés, mint szokás és a maradtak a gyengébb hatású tudatmódosító dohánykeverékek.

Annak ellenére, hogy naponta lehetett hallani terjesztők elfogásáról és lecsukásáról, a füvezés egyre nyilvánvalóbb és természetes lett. Már nem lepődik meg senki, ha egy kocsma füstös levegőjében füves cigi illatát véli felfedezni.

Sőt, a fesztiválokön a levegőben terjengő cannabis vagy valamelyik alfajának szaga mellett az sem meglepő, ha a szomszédos asztalnál kendőzetlenül fogtak neki egy spangli megsodrásának.

Most már a drogozás sem a régi. Amíg ezelőtt egy füvezés, komoly szervezést igényelt és külön eseményként jelent meg a társaság eseménynaptárában, addig ma buli előtt, közben, utána, reggel, sőt bármikor és szinte bárhol elütnek egy szál „olyan” cigit és még társaság sem kell hozzá.

Akkor meg minek?